

Évközi 11. Vasárnap A

Menjetek, és hirdessétek, hogy elközelgett a mennyek országa. Gyógyítsátok a betegeket, támasszatok fel halottakat, tisztítsátok meg a leprásokat, űzzétek ki a gonosz szellemeket! (Mt 10,7-8)

Olvasmány

Kivonulás 19,2-6a

Az Egyiptomból való kivonulás harmadik hónapjában Izrael fiai elindultak Refidimből. A Sinai pusztába érkeztek, és ott letáboroztak. Táborukat a hegygel szemben ütötték föl.

Mózes elindult Isten elé, az Úr pedig a hegyről így szólt hozzá: "Ezt közöld Jákob házával és hirdesd Izrael fiainak: Láttátok, mit tettem az egyiptomiakkal, és mi módon hordoztalak titeket sasszárnyon és hoztalak ide magamhoz. Ha tehát hallgattok szavamra és megtartjátok szövetségemet, akkor az összes népek között különleges tulajdonommá teszek benneteket, hiszen az egész föld az enyém. Papi királyságom és szent népem lesztek."

Szentlecke

Rómaiakhoz 5,6-11

Testvéreim! Amikor még erőtlenekek voltunk, Krisztus az erre alkalmas időben meghalt a bűnösökért, pedig az igazért is alig hal meg valaki, legfeljebb a jótevőért adja életét az ember. Isten azonban azzal bizonyítja irántunk való szeretetét, hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus meghalt értünk. Most, hogy vére árán igazzá váltunk, még sokkal inkább megment bennünket haragjától. Mert ha Fia halála által kiengesztelődött velünk az Isten, most, hogy kibékültünk vele, az ő életébe oltva, mennyivel inkább megszabadulunk. Sőt, ezen felül még dicsekszünk is az Istenben, Urunk Jézus Krisztus által, aki megszerezte nekünk a kiengesztelődést.

Evangélium

Máté 9,36 – 10,8

Abban az időben: Jézus meglátta a tömeget, és megesett rajta a szíve, mert olyan kimerültek és levertek voltak, mint a juhok, amelyeknek nincsen pásztoruk. Így szólt tanítványaihoz: "Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába."

Majd odahívta magához tizenkét tanítványát, és megadta nekik a hatalmat, hogy kiűzzék a tisztátalan szellemeket, és meggyógyítsanak minden bajt és minden betegséget.

A tizenkét apostol neve a következő: Az első Simon, más néven Péter, azután a testvére, András, Zebedus fia Jakab és testvére, János; továbbá Fülöp és Bertalan, Tamás és Máté, a vámos; Alfeus fia Jakab, Tádé, a kánaáni Simon, és végül karióti Júdás, aki később elárulta őt.

Ezt a tizenkettőt küldte Jézus, és megparancsolta nekik: "Ne lépjete a pogányokhoz vezető útra, s a szamaritánusok városába be ne térjete. Menjete inkább Izrael házának elveszett juhaihoz. Menjete, és hirdesséte, hogy elközelgett a mennyek országa. Gyógyítsáte a betegeket, támasszatek fel halottakate, tisztítsáte meg a leprásokate, úzzéte ki a gonosz szellemeket. Ingyen kaptáte, ingyen is adjáte!"

Elmélkedés

A mai evangélium két olyan gondolat köré csoportosul, amelyek szoros kapcsolatban vannak egymással: Jézus észreveszi az emberek ínségét illetve együtt érez velük és Isten Országá közelségének hirdetése.

Jézus együttérzése több, mint emberi megindultság – annak az Istennek mély részvéte, Akivel a zsidó nép együtt vonult kezdettől fogva egész történelme során. Mivel az ínség ilyen nagy, Jézus arra hívja tanítványait, hogy Vele együtt tovább, az emberekhez közelebb vigyék Isten szerető gondoskodását: a tanítványok közvetlenül Jézustól kapnak felhatalmazást és személyesen, név szerint küldi őket. Ugyanígy küld ma minket is Jézus – csak oda kell tennünk a sor végére a nevünket ...

Ezeket a hozzá közelálló embereket küldte és küldi Jézus azzal az egészen konkrét megbízatással, hogy először Isten országának közelségét hirdessék. Ez a közelség az univerzális, Istentől reánk szálló, szabadító és megmentő uralomra vonatkozik, amely a jövőben fog beteljesedni, de már a jelenben is felismerhető azokban a jelekben, amely hirdetik. Hogy ezeket hogyan kell érteni, megtudhatjuk azokból az útmutatásokból, amelyek közvetlenül ezt a híradást követik.

Ehhez csatlakozik közvetlenül és elválaszthatatlan tőle a küldetés a betegek gyógyítására, amelyre Jézustól nyernek felhatalmazást a tanítványok. Szembetűnik, hogy különösen látványos tetteket említ: leprások megtisztítása, halottak feltámasztása, ördögök kiűzése. Az emberek korlátoltságának és megváltásra utaltságának talán a legszemléletesebb kifejezése a betegségnek, belső meghasonlottságnak és a halálnak való kiszolgáltatottságuk. Leginkább e kötöttségekből való szabadulás megtapasztalása jelzi a mennyek országának közeledtét. Azt akarja megjeleníteni, hogy Isten legvégül mindannyiunknak szánja azt a szabadulást, amely egyes esetekben már most láthatóvá válik!

Fontos még Jézus küldötteinek utolsó megbízatása: hogy feladatukat ingyenesen hajtsák végre! Erre a feladatra való felhatalmazás nem egyéb, mint Isten adománya, amit Jézus ingyen ad tanítványainak. Aki amit megtapasztal magán, úgy kell továbbadnia, hogy a másik is ajándéknak élje meg. Senkinek nincs joga személyes elvárásokat támasztani, de számolhat azzal, hogy a legszükségesebbel ellátják.

Máté nagy hangsúlyt helyez erre a részre: fontosnak tartja kiemelni, hogy az apostolok tevékenysége teljes összhangban van Jézus működéssel, és semmi mást nem folytathat, mint amit előre maga Jézus mondott vagy élt meg. A gyógyításra való megbízatás, hogy Isten országának közeledése minél konkrétabban megtapasztalható legyen; az igénytelenségre való biztatás és a konkrét döntés, hogy a megbízatáshoz való hűségre radikalitásukban éppoly érvényesek ma is, mint akkor, különben a keresztény igehirdetés nem lenne méltó nevére és nem lenne felismerhető!